

31964L0221

64/850

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1964 4 4

TARYBOS DIREKTYVA

1964 m. vasario 25 d.

dėl užsienio piliečių judėjimui ir gyvenimui skirtų specialių priemonių, pateisinamų viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar jos sveikatos sumetimais, derinimo

(64/221/EEB)

EUROPOS EKONOMINĖS BENDRIJOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 56 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 1961 m. rugpjūčio 16 d. Tarybos reglamentą Nr. 15 ⁽¹⁾ dėl pradinių priemonių laisvam darbuotojų judėjimui Bendrijos teritorijoje įgyvendinti, ypač į jo 47 straipsnį,

atsižvelgdama į 1961 m. rugpjūčio 16 d. Tarybos direktyvą ⁽²⁾ dėl administracinių procedūrų ir praktikos, reglamentuojančios darbuotojų ir jų šeimų iš kitų Bendrijos valstybių narių atvykimą, išdarbinimą ir gyvenimą valstybėje narėje,

atsižvelgdama į įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimų panaikinimo bendrąsias programas ⁽³⁾, ypač į abiejų šių programų II antraštinę dalį,

atsižvelgdama į 1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvą ⁽⁴⁾ dėl valstybių narių piliečių judėjimo ir gyvenimo Bendrijoje apribojimų, susijusių su įsisteigimu ir paslaugų teikimu, panaikinimo,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽⁵⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽⁶⁾,

kadangi įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, numatančių specialų užsienio piliečių statusą, pateisinamą viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar jos sveikatos sumetimais, derinimas pirmiausia turėtų būti susijęs su valstybių narių piliečių, kurie juda Bendrijoje, kad galėtų užsiimti pagal darbo sutartį ar savarankiškai dirbančių asmenų veikla arba būti paslaugų gavėjai, atvykimo ir apsigyvenimo sąlygomis;

kadangi toks derinimas įmanomas visų pirma suderinus kiekvienos valstybės narės tvarką, kai užsienio piliečių judėjimo ar apsigyvenimo klausimai yra sprendžiami atsižvelgiant į viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar jos sveikatos sumetimus;

kadangi kiekvienoje valstybėje narėje kitų valstybių narių piliečiai turėtų turėti atitinkamas teisės gynimo priemones dėl administracijos tais klausimais priimamų sprendimų;

kadangi nepakaktų parengti ligų ir negalių, kurios galėtų kelti pavojų visuomenės sveikatai, viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui, sąrašą ir būtų sunku parengti tokį išsamų sąrašą; kadangi pakanka tokias ligas ir negalias suskirstyti į grupes,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Šios direktyvos nuostatos taikomos kiekvienam valstybės narės piliečiui, gyvenančiam kitoje Bendrijos valstybėje narėje ar keliaujančiam į ją tam, kad galėtų užsiimti pagal darbo sutartį ar savarankiškai dirbančio asmens veikla arba būti paslaugų gavėju.

2. Šios nuostatos taip pat taikomos sutuoktiniui ir šeimos nariams, kuriems taikomos šioje srityje pagal Sutartį priimtų reglamentų ir direktyvų nuostatos.

2 straipsnis

1. Ši direktyva susijusi su visomis priemonėmis dėl atvykimo į jų teritoriją, leidimų gyventi išdavimo ar jų pratęsimo, arba išsiuntimo iš jų teritorijos, kurių valstybės narės imasi viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar jos sveikatos sumetimais.

2. Tokie sumetimai negali būti grindžiami ekonominiais tikslais.

⁽¹⁾ OL 57, 1961 8 26, p. 1073/61.

⁽²⁾ OL 80, 1961 12 13, p. 1513/61.

⁽³⁾ OL 2, 1962 1 15, p. 32/62 ir 36/62.

⁽⁴⁾ OL 56, 1964 4 4, p. 845/64.

⁽⁵⁾ OL 134, 1962 12 14, p. 2861/62.

⁽⁶⁾ OL 56, 1964 4 4, p. 856/64.

3 straipsnis

1. Priemonės, kurių buvo imtasi viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo sumetimais, grindžiamos išimtinai tam tikro asmens asmeniniu elgesiu.

2. Teistumai patys savaime nėra pagrindas imtis tokių priemonių.

3. Asmens tapatybę patvirtinančio dokumento ar paso, kuriuo asmuo naudojasi, kad atvyktų į priimančiąją šalį ir gautų leidimą gyventi joje, negaliojimas nėra pakankama priežastis išsiųsti jį iš šios šalies teritorijos.

4. Valstybė, išdavusi asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą ar pasą, leidžia tokio dokumento savininkui dar kartą atvykti į savo teritoriją be jokių formalumų netgi tuo atveju, kai toks dokumentas nebegalioja arba kai savininko pilietybė yra ginčytina.

4 straipsnis

1. Vienintelės ligos ar negalios, pateisinančios atsisakymą leisti atvykti į teritoriją arba atsisakymą pirmą kartą išduoti leidimą gyventi, yra išvardytos šios direktyvos priede.

2. Ligos ar negalios, kuriomis susergama pirmą kartą išdavus leidimą gyventi, nėra pakankama priežastis atsisakyti pratęsti leidimą gyventi teritorijoje arba išsiųsti iš jos.

3. Valstybės narės nepriima naujų nuostatų ar tvarkos, griežtesnių negu tos, kurios galioja pranešimo apie šią direktyvą dieną.

5 straipsnis

1. Sprendimas išduoti ar atsisakymas pirmą kartą išduoti leidimą gyventi yra priimamas kuo greičiau ir jokių būdu ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo gauti leidimą dienos.

Atitinkamam asmeniui leidžiama laikinai pasilikti gyventi teritorijoje ir laukti, kol bus priimtas sprendimas išduoti ar atsisakyti išduoti leidimą gyventi.

2. Kai manoma, kad tai labai svarbu, priimančioji šalis gali prašyti pareiškėjo kilmės valstybės narės ir prirėkus kitų valstybių narių pateikti informaciją apie visus ankstesnius policijos įrašus. Tokie paklausimai neturi tapti įprasta darbo tvarka. Valstybė narė, į kurią kreipiamasi dėl informacijos, savo atsakymą pateikia per du mėnesius.

6 straipsnis

Atitinkamam asmeniui pranešama apie su viešąja tvarka, visuomenės saugumu ar jos sveikata susijusius sumetimus, į kuriuos atsižvelgus buvo priimtas sprendimas dėl jo, jeigu tai neprieštarauja tos valstybės saugumo interesams.

7 straipsnis

Atitinkamam asmeniui oficialiai pranešama apie kiekvieną sprendimą atsisakyti išduoti ar pratęsti leidimą gyventi teritorijoje arba išsiųsti iš jos. Tokiame pranešime turi būti nurodyta, per kiek

laiko reikia išvykti iš teritorijos. Išskyrus skubos atvejus, tas laikas turi būti ne trumpesnis kaip penkiolika dienų, jeigu atitinkamam asmeniui dar nebuvo išduotas leidimas gyventi, ir ne trumpesnis kaip vienas mėnuo visais kitais atvejais.

8 straipsnis

Atitinkamas asmuo dėl sprendimo leisti atvykti, atsisakyti išduoti ar pratęsti leidimą gyventi arba išsiųsti iš teritorijos, naudojasi tokiomis pat teisės gynimo priemonėmis, kuriomis gali naudotis minėtos valstybės piliečiai dėl tokių administracinių aktų.

9 straipsnis

1. Išskyrus skubos atvejus, tais atvejais, kai nėra numatyta teisė paduoti apeliacinį skundą teismui arba kai toks apeliacinis skundas gali būti paduotas tik dėl sprendimo teisinio galiojimo, arba kai apeliacinis skundas negali turėti sustabdomojo poveikio, administracinės institucijos nepriima neigiamo sprendimo dėl leidimo gyventi pratęsimo arba dėl nutarties išsiųsti leidimo gyventi turėtoją iš teritorijos, kol nesužinoma priimančiosios šalies kompetentingos institucijos, kurioje minėtas asmuo naudojasi tokiomis teisėmis į gynybą ir į pagalbą arba atstovavimą, kurias numato tos šalies vidaus teisės aktai, nuomonė.

Ši institucija nėra ta pati, kuri įgaliota priimti sprendimus atsisakyti pratęsti leidimus gyventi arba priimti nutartis išsiųsti.

2. Kiekvienas sprendimas dėl atsisakymo atitinkamam asmeniui pirmą kartą išduoti leidimą gyventi arba dėl nutarties jį išsiųsti prieš išduodant tokį leidimą, tais atvejais, kai to prašo toks asmuo, yra perduodamas svarstyti institucijai, kurios išankstinę nuomonę būtina gauti pagal šio straipsnio 1 dalyje išdėstytas nuostatas. Atitinkamas asmuo po to turi teisę asmeniškai pateikti savo paaiškinimus, išskyrus atvejus, kai tai prieštarauja nacionalinio saugumo interesams.

10 straipsnis

1. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo pranešimo apie šią direktyvą įgyvendina priemones, būtinas, kad būtų laikomasi jos nuostatų, ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad Komisijai būtų pateikti šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstai.

11 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1964 m. vasario 25 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. FAYAT

*PRIEDAS***A. Ligos, galinčios kelti pavojų visuomenės sveikatai:**

- 1) ligos, kurioms nustatomas karantinas, išvardytos Pasaulinės sveikatos organizacijos 1951 m. gegužės 25 d. Tarptautiniame sveikatos reglamente Nr. 2;
- 2) aktyvios formos arba turinti tendenciją vystytis kvėpavimo sistemos tuberkuliozė;
- 3) sifilis;
- 4) kitos infekcinės ar užkrečiamosios parazitinės ligos, jeigu joms taikomos priimančiosios šalies nuostatos dėl piliečių apsaugos.

B. Ligos ir negalios, kurios galėtų kelti grėsmę viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui:

- 1) narkomanija;
 - 2) sunkus psichikos sutrikimas; akivaizdus psichotinis sutrikimas, susijęs su jaudinimusi, kliesdais, haliucinacijomis ar dezorientacija.
-